

ПРОТОКОЛ

№ 302

гр. С., 03.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Хр. Нейчева

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
и прокурора В. Й. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Хр. Нейчева Частно наказателно дело № 20222200200438 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Осъдената П. Д. Л., редовно призована, се явява лично и с адв. Т., редовно упълномощен от по – рано.

За Окръжна прокуратура – С., редовно призована, се явява Окръжен прокурор В. Г..

За началника на Затвора гр. С., редовно призован, се явява ст. юриск. П. С., редовно упълномощена.

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и го **ДОКЛАДВА**.

Производството е образувано по молба на П. Д. Л., в която твърди, че изтърпява наказание лишаване от свобода в затвора С. и към момента на депозиране на молбата били налице материалните предпоставки за прилагане на института на предсрочно условно освобождаване по следните съображения:

Изтърпяла повече от половината наказание лишаване от свобода. От работа при изчисляване на остатъка на наказанието към настоящия момент следвало да е „спечелила“ по смисъла на чл.41, ал.3 от НК, вр. чл.178, ал.1 от ЗИНЗС допълнителен период от време, който също следвало да бъде отчетен. Моли съдът да приеме, че е налице и втората материално-правна предпоставка, тъй като по време на престоя си в пенитенциарното заведение дала достатъчно убедителни доказателства за своето поправяне. Счита, че към момента наказанието лишаване от свобода изпълнило своите цели, като

оказало необходимото въздействие както в мирогледа ѝ, така и в ценностната ѝ система. Счита, че в личността ѝ настъпили онези промени, към които било насочено наказанието. С поведението си в затвора доказала, че се поправила и че спазва законите и добрите нрави.

Моли съда да приеме, че не представлявала обществена опасност, нямало основание да се счита, че би извършила друго престъпление, предвид добрите характеристични данни и примерното ѝ поведение през време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Съжалявала за извършеното в миналото и се разкайвала дълбоко, поради което счита, че спрямо нея били налице всички предпоставки за прилагане на института предсрочно условно освобождаване от местата за лишаване от свобода.

Моли съда да постанови определение, с което да бъде освободена условно предсрочно от затвора С..

В допълнение към молбата, подадено от упълномощените от осъдената защитници, отново се твърди, че тя е изтърпяла повече от половината от наложеното ѝ наказание лишаване от свобода и са посочени подробни съображения относно материалноправната предпоставка, свързана с поправянето на осъдената. Твърди се, че Л. не била осъждана на наказание лишаване от свобода. По време на изтърпяване на наказанието в Затвора – С. работила и с това показала съзнателна и активна позиция към труда, чувствала го за свое морално задължение, тъй като ѝ било гласувано доверие да работи на обект с особен статут и отговорност, а именно медицинския център на Затвора - С.. По време на престоя си в пенитенциарното заведение имала примерно поведение и положително отношение към режимните изисквания, вътрешния ред и дисциплината, видно от характеристичните данни, представени в личното досие на същата. Л. не била наказвана, награждавана била многократно, общо 30 пъти и то в прогресивна насока, като последните няколко награди били домашен отпуск, а основанийето на наградите било както за подчертана дисциплинираност, така и за постигнати успехи в работата. Рискът от рецидив бил определен като нисък – 30 точки. Рискът от вреди към обществото бил определен от среден към нисък. Рискът за персонала бил нисък. Рискът за лишените от свобода бил нисък. Рискът за самата нея също бил нисък. Осъдената се била поправила в достатъчна степен, като изпълнила заложените законови критерии за смяна на режима по изтърпяване на наложеното наказание от „строг“ на „общ“, както и на промяна на типа затворническо заведение от „закрит“ в „открит“. Липсвали данни за проблемни зони, поправянето на лицето било пълно, като същото дало достатъчно устойчиви доказателства за предвидимо поведение и необратима личностна промяна. Тествана била в условията на живот на свобода, предвид множеството награди свързани с „домашен отпуск“.

Изтърпяното към момента наказание „Лишаване от свобода“ изпълнило заложените цели, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, доказателства за което били представени в докладите на инспекторите по социална дейност и възпитателна работа. Осъдената била показала и доказала с поведението си,

че била в състояние да се внедри в обществото, доказателства за което били безпроблемно прекараните домашни отпуски, както и отсъствието на проблеми по време на прекъсване на наложеното ѝ наказание по реда на чл.447, т.3 НПК, от което следвал изводът, че тя не представлява обществена опасност, както и нямало основание да се счита, че същата би извършила друго престъпление.

От посочените добри характеристични данни, както и данните, съдържащи се в личното досие на лицето, свързани с устойчивото и примерно поведение по време на изтърпяване на наказанието, ведно с постигнатия напредък в посока на положителен корекционен процес, можело да се направи аргументирано предположение, че били налице доказателства в посока поправяне и постигане на ресоциализация на осъденото лице в условията на местата за лишаване от свобода в необходимата степен.

При проведените разговори с осъдената Л., същата заявявала, че съжалява за стореното и се разкайва дълбоко.

На основание Постановление № 7 от 27.06.1975 г. на Пленума на ВС, съобразно остатъка от наложеното наказание било съвсем резонно и законосъобразно да бъде приложен институтът на „Предсрочното условно освобождаване“ спрямо осъдената. Не следвало да се игнорира фактът, че тя търпяла наказание „Лишаване от свобода“ за първи път в живота си и своевременното прилагане на института на „Предсрочното условно освобождаване“ би дало положителен ефект спрямо Л., както и спрямо реформацията на нейната личност.

От множеството посещения на близките ѝ в затвора по време на свиждане било видно, че Л. не била загубила връзката със своите близки. Същите я подкрепяли и въпреки стореното били в постоянна близост, и непрестанен контакт. Синът на Л. бил на единадесет години, отличен ученик в V ОУ в гр. Стара Загора и се нуждаел от нейната помощ и майчина закрила.

Осъдената била със завършено висше образование и много добри характеристични данни. Недопускането на предсрочно условно освобождаване от страна на съда би било в разрез, както с целите на наказанието, заложи в чл.36, ал.1 от НК, вр. чл.2 от ЗИНЗС, така и с регламентите, визирани в КПИ на ООН и ЕКЗПЧ.

Искането е съдът да постанови определение, с което осъдената Л. да бъде условно предсрочно освободена от изтърпяване на останалата част от наложеното ѝ наказание „лишаване от свобода“ в размер на 11 месеца, за който размер да ѝ бъде наложен пробационен надзор, както и да ѝ бъде даден шанс да се реализира повторно в обществото, да се грижи за сина си и да бъде полезна за своите близки.

Към молбата са приложени становище на Началника на Затвора – С.; копие от оценка на осъден правонарушител и препланиране на присъдата, както и затворническото досие (3 тома) на осъдената П. Д. Л..

Съдът РАЗЯСНИ на страните правата по чл.274 и чл.275 от НПК.

СТ. ЮРИСК. С.: Нямам искания за отводи. Представям справка за изтърпяното наказание от лишената от свобода П. Д. Л. към днешна дата. Искания за отводи нямам.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи. Няма да соча доказателства. Да се приеме представената справка.

АДВ. Т.: Нямаме искания за отводи. Да се приеме представената справка. Представям заповед РД-25/12.09.2022 г. на Началника на Затвора – С. - ст. комисар Данев. Представеното доказателствено средство е свързано с доказателствата, които сочат категорично за настъпилата промяна от страна на г-жа Л..

ОСЪДЕНАТА: Нямам искания за отводи. Да се приеме представената актуална справка за изтърпяното от мен наказание и заповедта, която представи адвоката ми.

ПРОКУРОР: Да се приеме представената заповед.

СТ. ЮРИСК. С.: Да се приеме представената заповед.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на съдебното следствие.

Съдът следва да приобщи по делото както приложените към становището на Началника на Затвора затворническото досие (3 тома) на осъдената П. Д. Л.; копие от оценка на осъден правонарушител и препланиране на присъдата, така и представените от страните съдебно заседание актуална справка за изтърпяно наказание лишаване от осъдената Л. и заповед № РД-25/12.09.2022г. на Началника на Затвора гр. С., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствения материал по делото затворническото досие (3 тома) на осъдената П. Д. Л.; копие от оценка на осъден правонарушител и препланиране на присъдата, актуална справка за изтърпяно наказание лишаване от осъдената Л. и заповед № РД-25/12.09.2022г. на Началника на Затвора гр. С..

СТРАНИТЕ: Няма да сочим други доказателства.

С оглед становището на страните съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на

С Ъ Д Е Б Н И Т Е П Р Е Н И Я:

СТ.ЮРИСК. С.: Уважаема госпожо Съдия, поддържам становището на Началника на Затвора. Към днешна дата е изпълнена първата законова предпоставка за условно предсрочно освобождаване, а именно Л. е изтърпяла повече от половината от наказанието. По отношение на другата процесуална предпоставка обективните факти от една страна са следните: В условията на затвора осъдената не е дисциплинарно проявена. Поощрявана е за конкретни поводи, което във времето е стимулирано с промяна на режима в следващия по-лек. В условията на затвора е устроена на работа и не е допускала нарушения на трудовата дисциплина. Не е включвана в образователния процес и в квалификационни дейности, предвид завършено висше образование. Взема участие в организираните от затвора мероприятия по осмисляне на свободното време. От друга страна лишената от свобода е осъдена общо 9 пъти за еднотипни престъпления - присвояване и измами, в следствие на които има наложени запори за суми в особено големи размери около 190 000 лв. Първоначалната оценка на риска от рецидив е в границите на среден риск, като актуалната оценка е вече в границите на ниския риск от рецидив. Динамика е отчетена в раздел управление на финансите и доходите, предвид финансовите тежести. Налице е задържане на стойност в раздел „Нагласи“, предвид частична осъзнатост на факторите допринесли за правонарушението. С оглед изложеното и като вземете предвид писмените доказателства, предоставяме на съда да прецени дали са налице достатъчно доказателства за поправянето на лишената от свобода Л. и следва ли молбата за условно предсрочно освобождаване да бъде уважена.

АДВ. Т.: Уважаема госпожо председател, в допълнението, което вие изчетохте в настоящото съдебно заседание към молбата инициирана от страна на осъдената Л. и с оглед процесуална икономия на ценното на съда и на страните в настоящото производство време, сме развили детайлно аргументацията на защитната ни теза, защо, как и при какви условия следва да бъде освободена нашата подзащитна прилагайки института за предсрочното условно освобождаване ведно с института на пробационния надзор, легализирани в НК. С оглед националната практика по този род дела и видно от доказателствата, находящи се в личното досие на осъдената, визирам доказателствата, които касаят престоя ѝ в пенитенциарното заведение, считаме, че корекционната работа спрямо Л. е изцяло приключила. Това е видно от абзац 4, страница последна на представеното становище от Началника на Затвора - С.. От становището на Началника на Затвора – С. стр. 2, абзац последен е видно и следва да се отбележи, че осъдената Л. е многократно награждавана. Наградите са за постигнати трудови постижения. На същата е предоставена възможност да работи на обект със специален статут на работа, за което е показала и доказала, също и оправдала гласуваното доверие. Специализираната затворническа администрация е посочила, че Л. разполага с лични качества, които неминуемо определят успешната ѝ реализация в обществото. Видно е от материалите по делото, че

адаптацията на г-жа Л. в условията на местата за лишаване от свобода е протекла безпроблемно. Видно е също, че по системата за оценяване OASys, свързана с оценката на риска от рецидив и вреди на правонарушителите, че Л. има предвидимо поведение, поведение, което в устоите на социума би се затвърдило и настъпилата личностна промяна е необратима. Това са едни от основните доказателства и показатели, свързани с опазването на обществената сигурност и общественото спокойствие. Представените характеристични данни за личността на осъдената от страна на затворническата администрация са повече от много добри. Същите сочат за множеството ресурси на личността на Л., с които следва, а и тя би сторила всичко възможно, за да се постигне плавен преход от живота в мястото на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода в посока обществото. Защитата в този аспект счита, че с пълна сила спрямо нея могат да бъдат приложени мерките за пробационен надзор, визирани в чл.42а, ал.2 от НК. Прилагането на мерките за пробационен надзор спрямо Л. към настоящия момент би представлявало най-ефективното и ефикасно средство, което от една страна ще осъществи по-леката форма на контрол в сравнение с тази в местата за лишаване от свобода, а от друга страна би осигурило нужната държавна репресия, а същевременно и подкрепа, свързана с по-леката и безпроблемна ресоциализация на лицето извън местата за лишаване от свобода. Видно от материалите по делото съгласно множеството доклади, становище, първоначални и текущи, изготвени от пенитенциарната администрация, включително становището изготвено специално за настоящото съдебно заседание, става ясно, че рискът от рецидив е определен в ниските зони, средните към ниските стойности, а именно 29 точки. Рискът от вреди към обществото е определен като нисък. Рискът за персонала е нисък. Рискът към лишените от свобода също е нисък. Рискът за самата нея е определен, като нисък. В качеството ми на ръководител до преди година и половина на пенитенциарно заведение, а към настоящия момент в качеството ми и на защитник на осъденото лице, категорично считам, че Л. в уверение на нейните качества в условията на местата за лишаване от свобода е извоювала своя път към свободата. Поправила се е в достатъчна степен, въпреки многобройно извършените престъпления от нейна страна, които засегна представителя на Началника на затвора извършени в миналото, за които тя е получила съвсем адекватна по размер и предвидена в наказателния закон наказателна санкция. Също така в качеството на упълномощен защитник от г-жа Л., посредством договор за правна помощ и съдействие, считам, че същата е изпълнила изцяло законовите норми за смяна на типа затворническо общежитие, смяна на режима, което сочи, своевременно за своята последователност на смяната на системите на контрол и надзор върху осъденото лице. Това са част и основните елементи от изискванията на системата от норми, визирани в наказателно изпълнителното право. Считам, че по време на престоя си в пенитенциарното заведение за период от около три години в анонс с показаното добро поведение и положително отношение

към труда, Л. е изпълнила детайлно и заложените цели визирани в чл.2, т.1, т.2, т.3 от ЗИНЗС. Не на последно място считам, че същата е изпълнила и набора от цели, визирани в чл.36, ал.1 от НК. Защитата счита, че Л. се намира в напълно адекватно и приемливо състояние за внедряване в обществената атмосфера. Нещо повече – доказателства, свързани с безпроблемното общуване с представители на обществения социум се съдържат в делото и същите са свързани с прекараните безпроблемно отпуски дадени от Началника на затвора по реда на чл.98, ал.1 т.6, 7 и 8 от ЗИНЗС, както и по време на прекъсванията на наказанието, които са разрешени с постановление на ОП по реда на чл.447 от НПК. Именно това поведение на Л. следва да бъде основен предвидим източник и в никакъв случай не следва да се сочи като предпоставка за нарушаване на обществената сфера, а напротив считам, че с поведението си извън местата за лишаване от свобода Л. е доказала и показала, че общественото спокойствие и сигурност няма да бъдат нарушени.

На основание всичко гореизложено, аргументирано и с набор от правни аргументи за постановяване на предсрочно освобождаване на осъденото лице се съдържат в Постановление № 7/27.06.1975 г. на Пленума на ВС, изм. с Постановление № 7/07.06.87 г. на Пленума на ВС, а така също и в препоръката на съвета на Европа, с рег. 2003/22 и по-конкретно в т.П, т.4, т.7, т.9, т.10 и т.11. Препоръката е свързана с условното предсрочно освобождаване и така нареченото „освобождаване под гаранция“, приета от Комитета на министрите на 24.09.2003 г. в 853-то заседание. Именно във връзка с визираните актове от по-висока както национална, така и европейска степен свързана с условията на условното предсрочно освобождаване, защитата изразява становище, че съобразно остатъка от наложеното наказание, както и на база подпомагането на осъденото лице за плавен преход от живот в затвора към законосъобразен начин на живот в общността, както и с цел намаляване на вредното въздействие на лишаването от свобода върху личността като цяло, и с оглед насърчаването на по-ранното разглеждане на подходящите условия и мерки за надзор след освобождаване на конкретно осъдено лице от местата за лишаване от свобода. Също не на последно място, с оглед икономията на ресурсите на обществото, защитата счита, че съвсем релевантно и целесъобразно е спрямо Л. да бъде приложен института на предсрочното условно освобождаване. Отделно от това, видно от множеството билети за свиждане, което е провела осъдената на територията на местата за лишаване от свобода става ясно, че тя поддържа постоянна, непрекъсната и хомогенна връзка със своето семейство. Намира в тях подкрепа и разбиране, въпреки извършените престъпления, за което пък продължителния период на социална изолация е оказал необходимия поправителен и превантивен ефект. Същите се явяват съществен и необратим стожер, че устоите на обществото и обществената сигурност няма да бъдат нарушени. Относно глобите наложени на г-жа Л., за които спомена представителя на Началника на затвора защитата счита, че същите могат да бъдат изплатени много по-бързо в случай, че лишената от свобода работи

извън местата за лишаване от свобода. Знаете, че там възнагражденията са прекомерно ниски, а и вероятно по делото се съдържат данни за събирането на съответните глоби по гражданско правен път, чрез съответните частни съдебни изпълнители. Относно развитата престъпна дейност както посочи представителя на Началника на затвора в миналото, защитата счита, че Л. е получила адекватна по размер наказателна санкция.

Уважаема госпожо Съдия, уважаема госпожо Председател, на основание всичко гореизложено, на основание представените по делото доказателства, на основание вътрешното Ви убеждение, както и на основание съдебната практика по този род дела, Ви моля от именото на подзащитната ми Л. да постановите условно предсрочно освобождаване, като на същата да ѝ бъде наложен пробационен надзор съгласно регламентите, визирани в НК, да ѝ бъде даден повторен шанс да се реализира обратно в обществото, да бъде полезна на сина си, на своите близки, всички те взаимно да усетят подкрепа, присъствие, упора, закрила и всичките нормални човешки ценности на обществото.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо Председател, считам, че молбата на лишената от свобода П. Д. Л. за допускане на условно предсрочно освобождаване е неоснователна. Материално правните предпоставките за допускане на условно предсрочно освобождаване се съдържат в разпоредбата на чл.70 от НК, съгласно която съдът може да постанови условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част на наложеното наказание лишаване от свобода, когато осъденото лице е дало доказателства за своето поправяне и изтърпяло наказание не по-малко от $\frac{1}{2}$ от наложеното, а в случаите на опасен рецидив от $\frac{1}{3}$. В разпоредбата на чл.439а от НПК са визирани обстоятелствата, които следва да се отчитат като доказателства за поправянето на осъденото лице и това са всички обстоятелства, които сочат на положителна промяна по време на изтърпяване на наказанието, като добро поведение, участие в трудово- образователни, обучителни, квалификационни и спортни дейности, специализирани програми за въздействие и обществено полезни появи. Доказателствата за поправянето се установяват от оценката на осъдения по чл.155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от посочения закон, както и всички други източници на информация за поведението на осъденото лице по време на изтърпяване на наказанието. Съгласно непротиворечивата съдебна практика намерила израз още в Постановление на Пленума на ВС № 7/1975 г., а след това и в ТР 1/24.01.2022 г. по тълк. дело № 1/2018 г. на ОСНК на ВКС, констатацията за доказано от осъдения примерно и добро поведение следва да се основава на данни за съзнателно и активно положително отношение към режимните изискванията, вътрешния ред и дисциплина. От съществено значение за тези случаи са и изводите за постигането на целите на наказанието, с оглед промяната в личността и поведението на осъденото лице. Не на последно място по важност - тези за липсата на рискове, което е в

защита и на обществения интерес. От личното досие на осъдената Л. се установява, че същата е осъждана общо 9 пъти. Във всички случаи за извършени престъпления против собствеността, а именно за престъпление по чл.203 от НК - за присвояване на имущество в особено големи размери, като случая е квалифициран като особено тежък, за измами и документни измами, в това число и документни измами, при които полученото имущество е в особено големи размери. Осъдената Л. е изтърпяла една от присъдите с наложено наказание 3 години лишаване от свобода и в момента изтърпява общо наказание 4 години лишаване от свобода по осем други присъди свързани за престъпления против собствеността. От становището на началника на затвора се установява, че същата е придобила формално право за условно предсрочно освобождаване на 23.04.2022 г., като с това е изпълнила първата и задължителна материално-правна предпоставка за допускане на предсрочно освобождаване. От доказателствата по делото и данните съдържащи се в затворническото досие на лишената от свобода Л., считам, че не може да бъде направен категоричен извод за нейното поправяне, а оттам и извод за наличието на втората кумулативно изискуема предпоставка на закона за допускане на условно предсрочно освобождаване. Безспорно от становището на началника на затвора се установява, че в условията на затвора Л. е проявявала добронамереност във взаимоотношенията си както с лишените от свобода, така и с персонала. От гледна точка на дисциплината е доказала добро поведение и не е наказвана. Награждавана е няколкократно по различни поводи. Проявявала е инициативност на работното си място и е сътрудничила на персонала при изпълнение на задълженията съобразно изискванията на заеманата позиция. От гледна точка на оценката на правонарушителя при първоначалната оценка е отчетен риск от рецидив в размерите на средния, а при последната е отчетен нисък риск от рецидив. Затворническата администрация акцентира на обстоятелството, че са регистрирани промени в разделите образование, обучение и трудова заетост, начин на живот и обкръжение, мисловни умения и поведение, управление на финансите, като отчита задържане в стойностите на раздел „Нагласи“. Това задържане се аргументира от обстоятелството, че при работа върху мотивацията, свързана с престъпното поведение на лишената от свобода Л. е налице частична осъзнатост по отношение на факторите свързани и допринесли за правонарушението. На това основание затворническата администрация е формирала краен извод, че лишената от свобода е предоставила /забележете как е посочено/ в по-голяма степен от необходимите доказателства за настъпила положителна промяна у личността, като отново се подчертава, че в един от изследваните параметри, а именно в раздел „Нагласи“ се наблюдавало задържане на промяната, предвид еднотипните ѝ правонарушения. Затворническата администрация е тази, която има непосредствен и пряк контакт с лишените от свобода и която следва да формира категоричен извод, относно резултатите от пенитенциарното третиране и настъпването на положителни нагласи в

осъдените лица, а оттам и на всички обстоятелства, въз основа на които би могло да се формира извод за наличие на доказателства за поправяне. В конкретния случай, който считам за прецедент, затворническата администрация не се е ангажира с категоричен извод, за това дали са налице категорични доказателства за поправянето на осъденото лице, а е прехвърлила тази отговорност на решаващия орган, в конкретния случай на съда. Очевидно, поради нежелание да се поема отговорност и поради неизпълнение в пълен обем на критериите въз основа, на които може да се обоснове категоричен извод за наличието на доказателства за поправянето на осъденото лице.

Разпоредбата на чл.70, ал.1 от НК и тази чл.439а от НПК изискват цялостно изследване на поведението на осъденото лице по време на престоя в пенитенциарното заведение. Доброто поведение трябва да свидетелства за съзнателно поправяне на лишения от свобода, а не да цели привидно изпълнение на критериите за предсрочно освобождаване. В конкретния случай намирам, че не са налице безпротиворечиви доказателства за поправянето на осъдената Л., което е абсолютна предпоставка за допускането на условно предсрочно освобождаване. Изправени сме пред хипотеза на осъдено лице за множество престъпления против собствеността, една част, от които свързани с присвояване на имущество в особено големи размери или с получаване на имущество в резултат на документно престъпление също в особено големи размери, като част от случаите са квалифицирани като особени тежки. Очевидно става въпрос за упорита престъпна дейност, осъществявана през определен период от време и в конкретния случай, с оглед множеството осъждания и личността на осъденото лице считам, че критериите, въз основа на които следва да се направи извод, относно наличие на доказателства за поправяне следва да бъдат изключително завишени и изпълнени в пълен обем, за да може решаващият орган да стигне до единствения и непротиворечив извод за наличието на категорични доказателства за поправянето на осъденото лице, каквито доказателства в конкретния случай считам, че не са налице, с оглед отчетеното от затворническата администрация задържане в стойностите на раздел „Нагласи“, което по-скоро сочи за наличието на извод, че осъденото лице не е осъзнало смисъла и обществената опасност на извършените от нея деяния и съответно не биха могли да бъдат постигнати целите на наказанието по чл.36 от НК. Ето защо считам, че в настоящия случай не са постигнати в пълен обем целите на индивидуалния план за изпълнение на наказанието, свързани с трайна промяна на мисленето и поведението на осъденото лице, като считам, че целените с множеството осъдителни актове, поправителен, превъзпитателен и възпиращ ефект не са били постигнати по отношение на лишаната от свобода Л. в необходимия обем, което от своя страна считам, че налага необходимостта от продължаване на корекционно възпитателната работа с нея, съобразно индивидуалните ѝ потребности. С оглед постигане на съществена и необратима промяна в поведението и в нагласите на осъдената

Л. за законосъобразен начин на живот и за затвърждаване на мотивацията ѝ за недопускане на бъдещи правонарушения намирам, че са необходими продължителни и интензивни корекционни дейности от страна на затворническата администрация, които действия биха постигнали целения ефект и биха довели до нагласи в осъденото лице за въздържане от противообществени прояви в условията извън местата за лишаване от свобода. На това основание считам, че молбата на лишената от свобода Л. е неоснователна и предлагам да я оставите без уважение, като не допуснете условно предсрочно освобождаване.

Съдът ДАВА право на ЛИЧНА ЗАЩИТА на осъдената П. Д. Л..

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Придържам се към всичко, което е изложил в молбата моя защитник. Съжалявам за всичко, което съм извършила в миналото. Това може да се потвърди, освен от поведението ми в затвора, от характеристиката и от това, че след извършените деяния, още преди да влезе в сила присъдата за извършените от мен деяния, съм била достатъчно време в обществото и не съм нарушавала по никакъв начин закона. Моля, да уважите молбата ми.

Съдът ДАВА право на ПОСЛЕДНА ДУМА на осъдената П. Д. Л..

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Моля, за уважите молбата ми за условно предсрочно освобождаване.

Съдът се ОТТЕГЛИ на тайно съвещание.

След съвещание, съдът ОБЯВИ определението си и РАЗЯСНИ на страните правото на жалба и/или протест.

Протоколът се състави в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 12,20 часа.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____

Секретар: _____